

Fot. M. Papierski

Teatr Wiejski Węgajty po raz kolejny wystawił „**Opo-
wieści Kanterberyjskie**” Geof-
freya Chaucera. Przedstawienie
odbyło się w wiejskiej stodole wci-
śniętej między zalesione warmiń-
skie pagórki (na tablicy z napisem
Węgajty dopisano ręcznie: „ko-
niec świata”). Zagrała w nim wie-
lonarodowa wspólnota aktorów -
badaczy i smakoszy folkloru wiej-
skiego. - Staramy się być otwarci.
Dzisiaj nie ma zjawisk czystych et-
nicznie. Kiedy zaczyna się myśleć
o czystości etnicznej, wkracza się
w niebezpieczny obszar. Otwar-
tość daje możliwość dotarcia do
tożsamości faktów kulturowych
czy artystycznych, zwłaszcza po-
przez długoletnie poszukiwania -
mówi **Wacław Sobaszek**, reżyser
przedstawienia i duchowy przy-
wódca zespołu. Teatr wiejski na-
wiedziła głównie publiczność z
miasta. Łąkę przed stodołą wy-
pełniły samochody dobrych ma-
rek z tablicami większych miast
wojewódzkich. Po spektaklu na
popruskiej Warmii miejscowi po-
tomkowie przesiedleńców zza
Buga i mieszczenie z wielkopły-
towych osiedli tańczą w jednym
kręgu do bałkańskich melodii.
Tworzy się nowa wspólnota. (WK)